

Tvede: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om fremmedes Handelsberettigelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3649 fg.)

Tvede: Det foreliggende Lovforslag gaar, ligesom det i Fjor her i Tinget fremsatte, ud paa en fuldstændig Revision af den gamle Ordning ved Forordningen af 1839, og ligesom i Fjor kan jeg tilsiige Højres Medvirkning til at søge dette Lovforslag fremmet, og ikke blot fremmet saa langt som sidst til at Udvalget fik afgivet en Betænkning, men ogsaa forhaabentlig saaledes, at Sagen kan komme fra dette Ting og ned til det andet høje Ting, og Forslaget maugvis kan blive til Lov. Det, der søges opnaaet her, skulde jo gerne saa snart som muligt træde ud i Livet. Vi have jo baade i Fjor og i Aar gentagne Gange hørt, at der hos de fremmede er Utilfredshed med den nugældende Ordning med Hensyn til den Politikontrol, der føres med deres Adkomstbrevs Forevisning m. m. Man skulde jo gerne se at komme bort derfra. Derfor vil jeg meget anbefale, at dette Lovforslag søges fremmet. Det er fremsat omtrent uforandret, og jeg tror ikke, at selve Lovforslagets Enkeltigheder behøve at opholde Sagen heroppe. Under Forhandlingerne i Udvalget var der egentlig ogsaa fuldstændig Enstemmighed undtagen med Hensyn til eet Punkt, nemlig Adgangsretten for de fremmede handelsrejsende. I Lovforslaget var der i Fjor og er der i Aar ogsaa foreslaaet, at de kun maa handle i København, Købstæderne samt Frederiksberg og Marstal. Der blev saa fra en Side i Udvalget foreslaaet, at disse fremmede handelsrejsende skulde have Lov til at gaa ud over hele Landet. Fra anden Side mentes det, at det vilde dog blive for haardt et Indgreb i de her i Landet boende næringsdrivendes Ret, at en udenlandsk Købmand kunde sende sin handelsrejsende ind i Danmark og sælge overalt her i Landet. Det vilde være at paaføre dem en for haard Konkurrence, derfor turde vi ikke gaa med dertil, og da

Forslaget heller ikke nu er fremsat med en større Adgang dertil, end det blev foreslaaet i Fjor, og som var tiltraadt i hvert Fald af det Parti, hvortil jeg hører, vil jeg ogsaa mene, at vi i Aar ganske kunne tiltræde Forslaget.

Der var en lille Tilføjelse, som Udvalget havde gjort med Hensyn til den første Paragraf. Det var nemlig om, at Salg maa ikke finde Sted undtagen paa Levering. Men vi havde foreslaaet, at i enkelte Tilfælde, hvor Salget drejede sig om saa smaa Ting som Ædelstene, Perler osv., maatte Salget eventuelt efter ministeriel Tilladelse straks kunne ske. Denne lille Tilføjelse er ikke sket i Lovforslaget. Jeg mener heller ikke, at det fra vor Side vil være nogen absolut principiel Fordring, at vi faa det med, og dersom den højtærede Minister fremfører Grunde, hvorfor man maaske skal lade det falde, vil jeg ogsaa antage, at vi ikke ville stille særlige Krav om atter at faa dette Punkt op. Forslaget var i øvrigt stillet af det samlede Udvalg.

Jeg skal tillade mig at foreslaa, at ogsaa dette Lovforslag, især under Hensyn til den af mig nys fremdragne Divergens, der var indenfor det i Fjor nedsatte Udvalg, maa blive underkastet Udvalgsbehandling. Men jeg haaber, som jeg sagde før, at den ikke behøver at blive længere, end at Sagen snart atter kan komme til Forhandling her i Salen.

Lauridsen: Forslaget, som ligger her paa Tingets Bord, er jo gammelkendt. Det er tredje Gang, vi have det til Behandling her i Tinget. Jeg kan i det hele taget tiltræde de Udtalelser, som nys faldt fra den sidste ærede Taler om Lovforslaget i dets Helhed, men jeg maa dog tilføje, at naar et saadant Lovforslag skal revidere Forordningen af 8. Juni 1839, er der selvfølgelig forskelligt, der maa overvejes. Det, som hele Udvalget i Fjor har været enigt om, er optaget i det foreliggende Forslag undtagen den lille Bestemmelse om Salg af smaa Genstande, Ædelstene og saadant noget. Jeg skal ikke stille nogen Fordring i den Henseende; ifald der ikke fra anden Side ytres Ønske om at faa det indført, skal jeg for mit Vedkommende ikke gøre det.

Det staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at i det i 1907—08 nedsatte Udvalg var hele Udvalget enigt om, at man ønskede en fuldstændig Revision af Forordningen af 8. Juni 1839. Der er sket store Forandringer, siden den Forordning udkom, det er jo 70 Aar siden. Det var